

דבר המערכת

שלום לכל קוראינו היקרים
אנו בפתחה של שנה מיוחדת – שנת ה-80 לחרות. שנה של חגיגות ואירועים מיוחדים. לכבוד השנה המיוחדת הוחלט להוציא לאור מספר עיתונים במהלך השנה הקרובה. כך נוכל להעביר אליכם את הודעות כלל הוועדות הפועלות בשטח ולעדכן אתכם במתרחש. בגיליון זה ובגיליונות הבאים תמצאו דיווחים ועדכונים על הנעשה במושב. תוכלו למצוא סיפורים אישיים, מתכונים, כתבות על אירועים וחגיגות, עדכונים מהוועדות השונות, המלצות, רעיונות ומדור ילדים מיוחד.

המושב – ועדות נוער, תמי"ד, ביטחון, תרבות ועוד • ומדור **"חגיגות השמונים"** לעדכוני הוועדות השונות.
בגיליון הבא נחנך מדור חדש: **"מיומנו של חקלאי"**. המדור יספר על חוויותיהם של החקלאים, בעבר ובהווה. חקלאים וחקלאיות – כולכם מוזמנים לכתוב למדור. כולכם מוזמנים, מקטן ועד גדול, לקחת חלק בעיתון. אתם מוזמנים להציע מדורים נוספים, לכתוב, לצייר, לספר ולשתף אותנו בחוויותכם. **"חרות בשרון"** הוא שם זמני בלבד, אתם מוזמנים להציע שמות אחרים.
נאחל שתהיה שנה של פעילות מעניינת ומלכדת, שנה חגיגית ומיוחדת.

קריאה מהנה, ולהתראות בגיליון הבא.

צוות העיתון: הדס אינהורן, גלית בן ארי, אסא ברטוב, גלעד גוטמן, עפרה גורן, ברוך הכט, נורית הרפז, אמוץ חצרוני, גלי מאור-פרידמן, פנינה סיוון, טובה פליישר, מעיין קפלן-גריסר, טל שגיא-פיינמסר, ליאת שווקי, גלילה ושמעון שריר, איריס: ארן חצרוני.

ועד מקומי

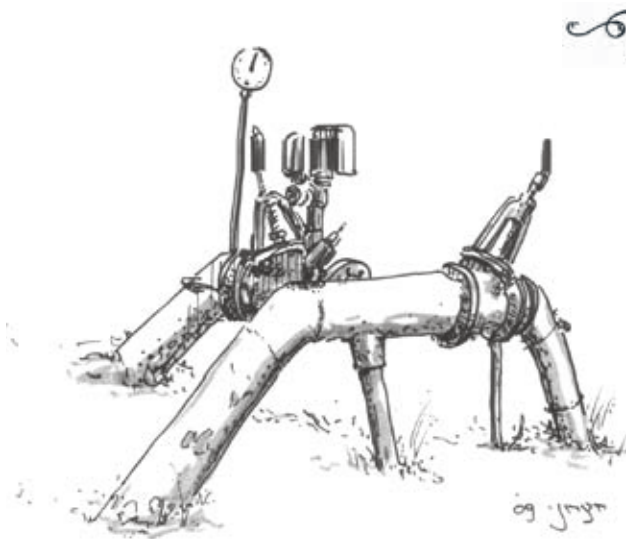
תושבים יקרים, מושב חרות הגיע לגבורות. לפני שמונים שנה נחרש התלם הראשון ונשתלו הפרדסים הראשונים באדמת המושב. את המושב הקימה קבוצת פועלים, שהחליטו שבכוחם להקים ולנהל משק חקלאי עצמאי: כל אחד במשקו ובדרכו, אבל כולם ביחד, תוך שיתוף ותמיכה הדדית, בצורת חיים, שהתגבשה אז תחת הכותרת "מושב".
מאז ידע המושב תקופות של שגשוג ופריחה וגם תקופות של שפל ומשבר. חברי המושב נטלו חלק בכל מערכות ישראל והשתתפו בקליטת גלי העלייה וההתיישבות. הם הגיעו להישגים מדהימים בענפי החקלאות, קלטו חברים נוספים והקימו מושב לתפארת.
מאז ומתמיד ידענו ורצינו לחגוג ביחד. חלקנו הגדול עדיין זוכר את חגיגות היובל למושב, שנערכו לפני שלושים שנה. זו הייתה שעה של התרוממות רוח ואוירה של "ביחד". זו הייתה גם ההזדמנות האחרונה להודות ולהיפרד

מדור המייסדים הנפילים, שאינם אתנו עוד.

בעשור האחרון הוכפלה אוכלוסיית המושב. בשכונות החדשות הצטרפו אלינו בני המושב, דור שלישי ורביעי וגם תושבים חדשים, שבחרו לגור בסביבה הכפרית-קהילתית, שמושב חרות יכול היה להציע.
כיום התגבשנו כבר לקהילה. אנחנו מנסים להסתגל לשינויים התרבותיים והחומריים שעוברים על המדינה. למדנו להיות ביחד

חקלאים, מחנכים, אנשי הייטק ובעלי מקצועות חופשיים. שמרנו על אפיו הכפרי, החקלאי והשליו של המושב. המושב התמלא בילדים ובני נוער פעילים ונחמדים. יצרנו מסורת של חגיגות ביחד: חנוכה, ט"ו בשבט, פורים, פסח, מרוץ האביב, יום הזיכרון, יום העצמאות ושבועות. הצלחנו להעלות מאות מילדינו על הבמה וגילינו כישרונות רבים ומגוונים בקרב תושבינו, אשר נרתמו לפעולות התרבות.

כולנו, ותיקים וחדשים, בוגרים וצעירים גאים להיות בני מושב חרות. אנחנו מוכנים ומזומנים לציין את מלאת שמונים שנה למושבנו ונעשה זאת בשנה שלמה של פעולות ואירועים שיסתכמו במופע חגיגי.
העיתון הזה, שאת גיליונו הראשון אתם אווזים, גם הוא חלק מאירועי שנת השמונים, ואני תקווה, שימשיך וילווה אותנו גם לאחר מכן.
חג שמונים שמח
נחמיה חסיד / יו"ר ועד מקומי

לקראת ההקפות, וכן הכנת כיבוד לילדים ע"י מחזור ילדי הבר-מצווה.

בית החבר המה מרוב עם בערב עצמו. מרגש היה לראות את המון הילדים מקפצים, מרקדים או נישאים על כתפיים תוך שירת שירי החג המסורתיים, כשהם מלווים את נושאי ספרי התורה.

החגיגה הסתיימה בשיעור קל של רוחל'ה גינת על מהות החג, בהשתתפות ערה ופעילה של הילדים, שישבו לפניה על רצפת החדר. ילדי הבר-מצווה חילקו את שקיות הממתקים לכל הילדים.

מחשבה היתה בליבנו, לקשר את ההקפות אל יובל השמונים של המושב ולייחד כל הקפה לשלב מסוים בתולדותיו.

ביצוע הרעיון נתקל בקשיים טכניים והתממש רק בחלקו, לכן נשבץ את הנוסח, שנועד להיקרא באותו מעמד בכתבה זו.

ולסיכום – היה זה יופי של ערב שמחת תורה, כולו שלנו, כולו שמחה.

תקוות כולנו, שאכן תהיה זו שנה טובה, שנת יצירה וצמיחה, שנה של שלום.

בקול רך וחזק כאחת ומעל לכל – חשף, כמחנך וכמרצה מנוסה ע"י דברי ההסבר שלו, את הצדדים והמשמעויות האנושיים, הערכים האוניברסליים שבתפילות ובכך הפך אותן למובנות ולרלוונטיות גם למי שאיננו מאנשי בית הכנסת.

מיכה ערך גם את ההפעלה המיוחדת לילדים, שהפכה כבר למסורת ביום השני של רה"ש. ההפעלה הייתה מעניינת ומשעשעת ואפשרה לילדים בני גילים שונים להשתתף בפועל וליהנות.

סיום חגי תשרי נחוג כרגיל בשמחת תורה. השנה, עקב היות החג בשבת הוחלט לקיים את החגיגה הקהילתית בערב שמחת תורה שהוא ערב שבת, עם ההקפות הראשונות בבית הכנסת עצמו בצרוף בית החבר.

קדמה לערב פעילות יצירתית של הילדים מטעם ועדת תרבות בהכנת דגלי שמחת תורה

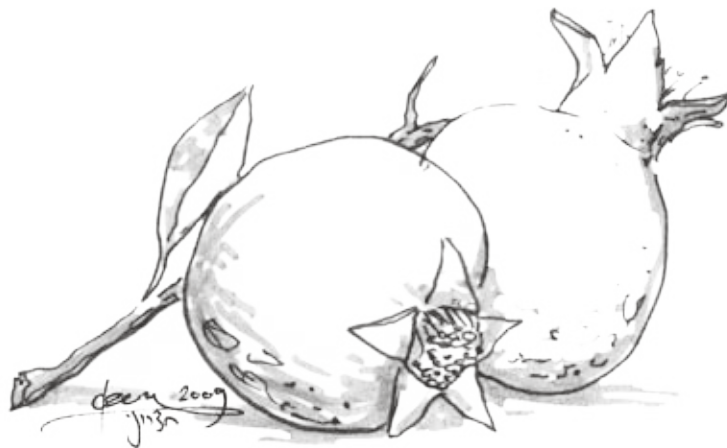
אלו נקלע לביהכ"נ שלנו בימי החגים אורח, שאינו בן קהילתנו, סבור היה בוודאי כי הוא נמצא בק"ק של יראי ה', אנשי מסורת, בעלי תפילה.

השתתפות רבת אדם כזו, שבית התפילה צר מלהכיל, קולות הרינה והתפילה, שנישאו מן המקום, התפשטו בחוצות המושב ועלו אל שמי, החגיגות והתרוממות הנפש – כל זאת בביהכ"נ שלנו, בקהילה שלנו, ללא ספק – מעמד ייחודי!

ולא זו בלבד, אלא שלתפילות החג נוסף שיעור בהשתתפות אנשים מהקהילה, ובו עיון בטקסטים מדרשיים ודיון בנושאים הקשורים באופיו של החג ובתכניו האנושיים, האוניברסליים.

בראש השנה – דילמות וקשיים אישיים הכרוכים בקבלת אחריות אישית; וביום הכיפורים – הבעיות האנושיות – הפסיכולוגיות, הקשורות בתהליך הסליחה הן מצד המבקש והן מצד המקבל.

לאווירה החגיגית ולהרגשת ההתעלות הרוחנית תרם, ללא ספק, שליח הציבור שלנו, מיכה כהן, שהחליף השנה את עמית רותם, הנמצא עתה בשליחות מטעם הסוכנות בטורונטו והדורש בשלום הקהילה שלנו, אותה הוא אוהב, היקרה לו. מיכה, באישיותו הנעימה והאינטליגנטית ניהל את התפילות ברהיטות, בלחנים מוכרים ואהובים על הציבור,

הקפה חמישית

לכבוד שכונת ההרחבה (רחוב ההרחבה), שהוקמה על ידי עולים חדשים, שהגיעו למושב לבנות בו את חייהם היישר משואת אירופה ומהארצות השכנות.

הקפה שישית

לכבוד שכונת הבנים, שנוסדה על ידי בני המושב שחזרו להקים בו את ביתם ולכבוד הרחבתה על ידי תושבים חדשים.

הקפה שביעית

לכבוד המושב ביובלו השמונים, לכבוד החזון שהוגשם, לכבוד חזון המחר, חזון של צמיחה, שלום ורווחה.

הקפה ראשונה

לכבוד כנס הייסוד של האגודה השיתופית, שאלמלא ההחלטות שגובשו בו לא היה המושב נוסד.

הקפה שנייה

לכבוד העלייה לקרקע שהביאה לידי את מימוש החזון של הקמת המושב, ולפיתוחו החקלאי.

הקפה שלישית

לכבוד גל המתיישבים של קבוצת דרום, שהרחיב את המושב בחלקו המזרחי.

הקפה רביעית

לכבוד עצמאות ישראל, שהפכה את המושב ליישוב אזרחי במדינתנו העצמאית

אבל לנו, בארץ, יש ליום הכיפורים משמעות נוספת,

משלנו, מהווי חיינו המיוחדים.

דברים שכתבה דליה אור ואותם קראה בערב חזרת חיילינו

ממלחמת יום הכיפורים, פורים 1974

חברים חביבים ובעלים יקרים

שפשטו המדים וגמרו מילואים

ברצוני לספר לכם בכמה מילים

איך עברה המלחמה על העגבניות וההודים,

איך גזרו הנשים צפורניים, כמו שאמרה רעיה במעריב

ולמרות שלא כולן ידעו איפה השדה או הפרדס,

יצאו בכל רכב את העגבניות והברזים לחפש.

כולן חשפו ידיים ופולקאות

לקחו ילדים וחברות ויצאו לקטוף עגבניות.

אם הייתם באים באותם הימים,

נדמה לי שאפילו את אשתכם הפרטית לא

הייתם מזהים.

ואנסה, ברשותכם, לתאר כמה טיפוסים:

ראשונות, כמובן, פה נזכיר ונספר

על שלוש המוסקטריות מחנות זילברמן את שרירי

אשר לא בחרו בעבודה קלה בחנות

אלא ניסו להתגבר ולהשתלט על 70 דונם עגבניות,

ולכן כל בוקר מוקדם יכולת לראות

את גלילה ואופירה יוצאות מהוילות

לראשן כובע קש מונח

כדי שיעור הפנים יישאר לח.

מכנסיים קצרים כמו חלוצות,

נעליים גבוהות וגופיות צמודות,

נכנסות למכוניות הנאות והמהודרות ונוסעות

לחדרה למיין עגבניות.

בינתיים, שרה, שבטנה כבר החלה לתפוח,

עושה מאמצים רבים וכבר אין לה כוח

לתקן את הטרקטור היחיד במושב

שיכול להיכנס לשטח הרחב

בו שרועות עגבניות על פני דונמים רבים

בלי הדלייה ובלי שורות, כי פה נעשים

נסיונות חדשים.

כמובן, לא נשכח את דליה הררי,

שחשבה שבמושב לחיות זה קל ותענוג

וזמן קצר אחרי הלידה

יצאה לשדות והתנדבה לעזרה,

ומי ששמע איך באה לדרוש סיווג טוב לעגבניות

חשב שזו לפחות העונה העשירית שהיא בשדות.

גם משפחת אוראלי בעזרתה של עפרה העדינה

השתלטו על השדות בחרות ובכפר יונה

ולוציה גלבו, שבזמנו היה ידוע

כי היא בעגבניות עובדת רק בעשותה שקשוקה,

התגלתה כאחת הממיינות הטובות והמסורות

והצליחה בלי כל בעיות מיוחדות

לדחוף למטה בארגז את כל העגבניות הקטנות

ולקבל תמיד את הסיווג הכי טוב בחרות.

אני חושבת, שאם דורי היה יודע

איזה אוצר בביתו נמצא, היה חותם לחדשיים

קבע כל שנה בזו העונה.

אפשר עוד הרבה להוסיף ולדבר,

אבל אני תקווה שקיבלתם מושג ברור ביותר

ואם נפגשו באותו זמן שתיים שלוש בחורות,

לא דיברו על כלום מלבד על עגבניות

ולראות כל בוקר את צי המכוניות ליד המזכירות

עורך התקפת פתע על זמה הראיס והפועלות

היה מראה מהנה עד מאד.

ועכשיו נעבור ללולים ולהודים,

אשר כנראה לא חלו מספיק במשך השנה

והחליטו להוסיף עוד כמה מחלות בזו העונה,

ולכן הקו רעננה חרות

היה מלא כל בוקר במכוניות

ליד ההגה האשה יושבת

ונשמתה יוצאת מחרדה

שמה יקבע הרופא עוד זריקה,

ומי שלא כל כך מבין את הכוונה

יבוא ללאה בר נתן או דליה אור ויקבל הרצאה.

כמו כן, יכולתם לראות איך פעם בשבוע

מתגייסות המשפחה ובעזרת חברות

ממלאים בדליים תערובת לחביות

אצל אותם אנשים, משום מה,

ההאבסה האוטומטית לא פעלה.

לא אתחיל להודות פה לכולם

כי אז לא נגמור לעולם.

אבל שוב הוכיח המושב כי בעת צרה

מילים כמו: שיתוף ועזרה הדדית חוזרות לאפנה.

אבל פשוט לא ניתן לסיים את השיר

מבלי את זמה זמיר להזכיר

אשר זנח עגבניות, לולים ומשתלה

ונחלץ לעזרת כל בחורה.

אם בלול נוזלים המים,

זמה מסדר זאת חת ושתיים.

צריך לקטוף ולזמה זאת אומרים-

חיש קל בא טנדר מלא פועלים.

שלחו פועלת יותר מדי למי אותה נמסור?

כמובן לזמה: שהוא את ראשו ישובר

וכך בכל מום ובכל שאלה

פונים אל זמה ומקבלים תשובה

כי זלמן זה זלמן מה יש לדבר

כי זלמן תמיד הוא הטוב ביותר.

כמו כן, רצינו להוסיף פה צרור תודות

לדב המזכיר שללא שום התראה

הוצרך לטפל בכל בעיה שהתעוררה:

לאחת הגז נגמר פתאום,

לשניה אין חלב לתת לתינוק היום

ואל מי יפנו כולן במרוכז?

למזכיר אשר תמיד נמצא במרכז,

ואגלה לכם סוד שבתייה כבר תכננה

להעביר למזכירות את הארוחות והמיטה.

ואי אפשר לגמור פה את השיר מבלי את

המא"ז להזכיר,

אשר תוך דקה אחת או שתיים

שכח הכל ושינס מתננים.

ואעיד פה על עצמי באופן אישי,

שכשהגיעו מים עד נפש

ולא ידעתי מה לעשות

אל שייע פניתי והוא בשקט ובמהירות

סידר כל מה שלי נראה כבר אבוד

אמרתי כבר שאם נתחיל להודות לא נגמורה

אז לכל השאר, בלי שמות

לכולם הרבה תודות

ואמר לי אסיק בכמה הזדמנויות

שבזמן כזה בצבא יותר קל להיות

ואם שמענו לעיתים די קרובות

שכולנו גברות המעסיקות עוזרות,

לא עושות כלום מלבד קפה ורכילות,

באה תקופה זו והוכיחה כי זו טעות.

ולא אשאל אתכם פה, כמו שבטלביזה שאלו,

אם עכשיו את אשתכם יותר תאהבו.

אבל אני כמעט בטוחה,

שבלב כולכם רבתה ההערכה

ולו יהיה זה פיצוי מה

על העומס והמתח בימי המלחמה

מי יתן והשלום יגיע במהרה,

בגבולות, בכנסת וגם בממשלה

וגם במושבו הקט והאהוב

נשכח כל מה שהיה לפני המלחמה.

נודה לאל שיצאנו בזול ולא פקדנו היגון והשכול.

לחיימקה נשלח ברכה חמה

שיבריא מהר החלמה מלאה,

וכל הכיפורניקים שעדיין בקוים

יחזרו במהרה וישקמו המשקים

והערב הן באנו לשתות ולשמוח

וכל צרה ויגון לשכוח

אז נרים כוסית ונשמח!

איור: ארן חצרוני

חרות – תולדות הישוב

אסא ברטוב

מכון תערוכות וסילו ומחלבה מודרנית. גם מוסדות התרבות זכו לעדנה: בית עם, מועדון בנוי לנוער ומגרש כדור-סל מרוצף, נסללו כבישים ומדרכות שהקלו את המעבר בחולות הקיץ ובבוץ של החורף.

במלחמות ישראל נפלו שנים עשר מבני המושב ושמותיהם חקוקים על מצבת הזיכרון, שם מתייחד כל המור שב עם זכרם בערב הזיכרון.

לאחרונה פושט המושב צורה ואופיו החקלאי הולך ומשתנה. ענף ההדרים, שהיווה את גולת הכותרת, ירד מגדולתו ובהתאם לכך גם הצטמקו שטחי הפרדסים והמטעים. ניהול המשק המשפחתי הפך לקשה הן בגלל אילוצי השוק והן בגלל חוסר התחשבות מצד גורמים ממסדיים, אשר לא מקלים עלינו את החיים. גם עיסוקי החברים השתנו: דור הביניים עדיין ממשיך בחקלאות-פרדסים ופרחים, אבל הדור הצעיר נוטה כיום לעיסוקים חדשים, רווחיים וקלים יותר.

המושב התרחב וקלט 140 משפחות בשכונת בנים, רובם צאצאים לחברי המושב ומייסדיו, המשתלבים יפה בחיי המושב ותורמים רבות לרוח הקהילה על אף השוני הקיים היום בעיסוקים ובדעות.

כיום מונה המושב כ-300 משפחות, שהן כ-1200 נפש.

אנו היום על סף שמונים שנה למושב ונערכים לחגוג יובל זה כראוי לו. ההיענות של כולם ושל הדור הצעיר בפרט מעידים על כך, שעל אף השינויים שחלו – הרוח ששררה אז קיימת גם היום.

בצילן. נמשך פיתוח המושב תוך כדי שמירה על הרכוש והנפש.

במלחמת העולם השנייה התנדבו רבים לצבא הבריטי ולבריגדה היהודית.

שני חברי המושב נפלו בשבי הגרמני בקרבות ביון ושבו רק עם תום המלחמה לאחר חמש שנות שבי.

ערב מלחמת העצמאות השתרע המור שב על כ-1500 דונם ובהם פרדסים גידולי ירקות, בוטנים ותפוחי-אדמה, לולים ורפתות. חלק ניכר מהחברים עסקו בעבודות חוץ להשלמת ההכנסה תוך כדי פיתוח המשקים ובניית בתיים בעבודה בלילות, לאחר יום עבודה בחוץ, בשבתות ובחגים.

נבנו מוסדות ציבור, גן ילדים ומרפאה. הצרכנייה, מועדון הנוער, בית הכנסת ובית העם שכנו בצריפי עץ. לשרות הענפים החקלאיים הוקמו מחסן מספוא, בית קירור ומחלבה, בריכות לאגירה ומערכת הולכת מים לשטחים וכולן במימון עצמי – המוסדות עזרו רק בעצות, או שהפכו לנותני אשראי בריבית נכבדה.

במלחמת העצמאות היווה המושב קו קדמי מול כפרים ערבים עוינים, קו הגבול של אז היו בתיו הקיצוניים של המושב.

לאחר תום המלחמה התרחב המושב גם בשטח וגם במספר התושבים. נקלטו 20 משפחות עולים ניצולי שואה, ניטעו פרדסים חדשים, נבנה

תחילתו של ארגון "חרות" בשנת 1927. חברי הארגון – אנשי העלייה השלישית והרביעית-פועלים מרחבי הארץ, אשר החליטו לקחת גורלם בידם וליצור מסגרת התיישבותית משותפת. מאחר וההסתדרות הציונית הייתה במשבר כספי בעת ההיא ולא היה באפשרותה לרכוש קרקעות, יזמו המתיישבים את מימון הרכישה, וכל חבר הפקיד בקופת הארגון 20 לא"י. הסכום שנאסף אפשר ליהושע חנקין, כנציג "הכשרת הישוב", לרכוש את האדמה שעליה הוקם המושב. כל האדמה שנרכשה בכסף העברה לק.ק.ל ללא תמורה מתוך אמונתם של המייסדים שאין זה נאה להחזיק באדמות פרטיות במסגרת גאולת הארץ.

השם "חרות יהודה" ניתן לארגון על פי הכיתוב על המטבעות מתקופת מרד בר כוכבא, שהתחולל 1800 שנים קודם לכן. עם השנים קוצר השם לחרות.

המושב נועד להיות מבוסס על פרדסי הדרים בגלל טיב הקרקע, המים והאקלים באזור. רבים מהחברים עבדו בפרדסי המושבות והידע שנצבר היה רב. ב-1928 הוקמה משתלת הדרים בכפר-סבא ע"י חברי הארגון, ומשתלה זו היוותה את הבסיס לנטיעת הפרדסים מייד עם עלותם על הקרקע. חלק מהחברים עבר להתגורר במחנה בתל-מונד ועסק בעבודות נטיעה בפרדסי הלורד מונד ובהכנות לעלייה לאדמת המושב.

ב-1930 החל החריש הראשון, כאשר את המחרשה הגדולה גוררים עשרה זוגות סוסים. הוקמו צריפים משותפים במחנה חרות, והחיים התנהלו שם בקומונה. הוכנה תוכנית אב לישוב ע"י האדריכל ריכרד קאופמן, נקדחו בארות, אשר רבות מהן הכזיבו וכולן מומנו במימון עצמי. נערכה פרצלציה של השטח. לכל יחידה משקית הוקצו 3 דונם כמגרש לבניית הבית ומבני המשק-רפת ולול, 6 דונם לפרדס ועוד כ-3 דונם לגידולי שלחין.

בסוף העשור הראשון מנה המושב 90 יחידות משקיות.

תקופת מאורעות 1936-1939 לא פסחה גם על המושב, והחיים התנהלו

לכבוד חגיגות ה-80, אנו מתכוננים להוציא לאור עיתון אחת לחודשיים.

העיתון יכלול מדורים שונים, כתבות וראיונות, הצעות, מתכונים, סיפורים אישיים ועוד.

כל המעוניין לכתוב, לצייר, לראיין ולהתראיין מוזמן ליצור קשר עם גלי מאור פרידמן gali@inflat.co.il

מאז ועד היום

ד"ר יעקב

בר מצווה תש"ח

אסא ברטוב

סומך עלינו, ואנו נושאים בעול הביטחון ותורמים את חלקנו במאמץ המלחמה, והגאווה והאחריות הזאת חיזקו אותנו. זאת הייתה משימת הבר מצווה שלנו. את ליל הבר מצווה שלי אני זוכר היטב. שכבנו על מזרונים על הרצפה – אחי ואני, ואמא שומרת עלינו, כי כך היה בטוח יותר מפגיעת כדורים, ששרקו מכפר טירה השכן ונקשו פה ושם בתריס או בקיר הבית. אבי רחוק מאיתנו מגויס בנגב הנצור ואין טלפונים ואין מידע... ומי חושב בכלל על בר מצווה?

את המתנה לבר המצווה כבר קיבלתי שבועיים קודם לכן – קמה לנו מדינה, ואין מתנה גדולה ויפה מזו.

בר מצווה לא נערכה לי, ולתורה מעולם לא עליתי. אבל כשאני עולה ומספר לבני הנוער על התקופה הקשה, המרתקת והנפלאה ההיא – זו בשבילי העלייה לתורה הפרטית והמתוקה ביותר.

29 ספטמבר 2009

השנה 1948, בקרוב ימלאו לי 13, גם לי יערכו בר מצווה כמו לאחי הבכור, וכל המשפחה – הסבא והדודים יגיעו מהעיר למסיבה ואקבל בודאי מתנות יפות, גם אעלה לתורה בבית הכנסת השוכן בצריף הישן והקטן ויהיה כיף. אלא שהגורל רצה אחרת.

כל הבנים בני המצווה מתאספים בבית הספר לאחר תום הלימודים ללמוד את סדר התפילות והנחת התפילין. מורה זקן מנסה ללמד אותנו – ואנו ראשינו לא לסידור ולא לתפילות. החדשות והאירועים מעניינים אותנו יותר, כי מלחמה מתחוללת בארץ-מלחמת העצמאות. יריות בדרכים, פצועים והרוגים, מכוניות עולות באש והתחבורה ממקום למקום בסכנת נפשות ומתנהלת בשירות מאובטחות.

יום לפני הכרזת העצמאות נערך "קרב טירה", ובו נפלו נערים רבים שהכרנו – מבני המושבים השכנים. מצב הרוח קודר, את בית הספר סגרו, הלימודים פסקו וההכנות לבר המצווה נקטעו באיבן. האמת – לא כל כך הצטערנו, הלימודים לא יברחו לנו ופרשת השבוע יכולה גם היא להמתין. כעת יש לנו דברים חשובים יותר. גוייסנו למשימות הביטחון של חרות. המבוגרים עובדים ביום ושומרים בעמדות בלילה, ואנו עוזרים להם בשמירה מעל בריכות המים של המושב, ששימשו גם כעמדות תצפית. ביום – כדי להתריע על כל תנועה חשודה, ובלילות – בעזרת זרקור ענק שהאיר את הסביבה ועל גדרות התיל שהקיפו את המושב, בלשנו כדי למנוע מ"אורחים" בלתי רצויים להתקרב. להגיד את האמת, קצת חששנו, כל רשרוש או נצנוץ באפלה נראה לנו כאויב נוראי המתקרב אלינו, אבל היינו מלאי גאווה. אנו רק ילדים בני 13 והמושב

ילדי 1996 חוגגים בר-מצווה

גלעד גוטמן

ילדי בר המצווה תשס"ט : דניאל פוליטי, ליאור נוי, עפרי מגן, דרור הרפז, יואב וידר, יוסי יופה, נגה סלטון, יעל עצמון, אייל עופר, איתי טודרס, אנה רייך, יובל הסמן, אסף טלר, יאיר אסף, נואה דמתי, איתי גוטר, תומר ברנע, דגן בלאו, בר ויינברגר, ניר ויינברגר, אביב אור

אצל משפחות דתיות (שישי שבת בלי טלפונים ומחשב).

כמו כן יצאנו למשימת התמצאות בעיר הגדולה תל-אביב, למדנו על טקסי התבגרות בתרבויות שונות והכנו משלוחי מנות לילדים השוהים בפנימייה.

חלק מן הבנים עלו לתורה בבית הכנסת בחרות, חידשנו ימים כקדם, בהם הורינו עלו לתורה במושב.

עוד מתוכננות לנו שתי משימות, הקמת פינת נוי במושב ליד הספרייה (כחלק ממסורת של תרומה למושב) וטיול גיבוש מסכם – אנו מקווים שייצאו לפועל.

נהנינו, למדנו, תרמנו והתבגרנו, מקווים שהבאים אחרינו יעשו זאת גם הם.

באוקטובר 2008 פתחנו את שנת בר המצווה. התאספנו בבית הכנסת בערב שבת לארוחת שישי משותפת לבני המצווה ולמשפחותיהם (6 בנות ו-15 בנים).

הבנים והאבות לקחו חלק בתפילה והבנות והאמהות הדליקו נרות בהדרכתן של עדנה ביסמוט ורחל גינת. כמיטב המסורת קיבלנו כולנו מהמושב סידור, הבנים קיבלו גם כיפות והבנות פמוטות.

במהלך הארוחה נחשפה רשימת המשימות וכן העלו בפני הבנים את האפשרות לחדש את מצוות העלייה לתורה בבית הכנסת של חרות.

שנת בר-המצווה חלפה לה. חלק מהמשימות ברצונו והשאירו חותם בקרבנו – כמו סוף שבוע בניר עציון, קיבוץ דתי, בו התארחנו

ילדי בר המצווה היקרים, השלמתם שנה של חג ומשימות, הפכתם בני מצווה, חלק מן הקהילה, חולייה עכשווית במורשת ישראל, בשלשלת הדורות. ברכותינו לכם, שתהא שנה זו תמרור מאיר ומכוון בדרכי חייכם, וראו ברכה בכל אשר תלכו ובכל מעשיכם.

ציבור המתפללים וועדת תמי"ד מזמינים את כל בני המצווה של שנת תש"ע להמשיך במסורת המושבית ולחגוג את חגם בביהכ"נ שלנו במושב, עם החברים ועם אנשי הקהילה, השותפים בשמחתם.

מבשלים זכרונות בחרות

עפרה גורן, פנינה סיון, ונורית הרפז

הפעם עם נתי לזר – מלכת "חג הלחם" (מוצאי חג הפסח)

כשנכנסים לבית של נתי ואבנר לזר ברחוב המשתלה בחרות מכה באפך ריח משכר של מאפה שמרים, ריח שגורם לך לשכוח את כל ההבטחות לדיאטה של "אחרי החגים". מובן שטעמנו התפעלנו וגם קיבלנו את המתכון להפיץ ברבים.

במיוחד את עוגת השמרים שלה ואת ה"מברשת", שהייתה יוצרת ע"י קליעת נוצות של תרנגולות, ובזה השתמשה למריחת החלבון על העוגה לפני האפייה. בעוד אנחנו מתענגות על טעמה של העוגה, מראה לנו נתי תבלין מעורב מיוחד, שאותו הייתה סבתא טאה מרכיבה בעצמה מכמה תבלינים. כשניסינו לקבל מנתי את ההרכב לתבלין, אותו היא מוסיפה כמעט לכל התבשילים שלה, הסתבר שהיא צריכה קודם להכין אותו פעם ולרשום כמויות ורק אח"כ תוכל לתת לנו את הכמויות הנכונות. וזאת למה? מפני שהבשלניות האמיתיות מבשלות "לפי הרגש", "כמה שנכנס" או "כמה שהבצק תופס" או "קמח לפי הצורך".

היום. הילדים הלכו ברגל אל המאפיה להביא את התבניות השחורות הגדולות עם המאפים. נתי זוכרת עד היום כמה כאבו לה הידיים, כשסחבה את התבניות עם העוגות האפויות בדרכה הביתה ואת ה"אמבושים" של חברי המושב, שרצו אחרי הילדים "לטעום" את העוגיות הטירות. אמא של נתי, רחל קזימירובסקי ז"ל, (המקור לשם המשפחה זמיר) אהבה מאוד לארח. היא הייתה מזמינה הרבה קרובי משפחה, שעלו לארץ לאחר השואה מפולניה ואירופה לעשות את השבת עם המשפחה, שהצטופפה עם הסבא והסבתא בשני חדרים בלבד. רחל הייתה אופה המון, במיוחד עוגות שמרים ועוגיות. אמא של אבנר, טאה ז"ל, היתה בלעבוסטה ובשלנית מעולה. היא הייתה עורכת שולחן עם כלי פורצלן ושלוש מערכות של סכינים ומזלגות עבור כל מנה. בנוסף לנ"ל היו להם מגביהי סכו"ם מקריסטל, כאלה שעליהם יש להניח את הסכו"ם, כדי שלא ילכלכו את המפה חס וחלילה. היא הייתה ידועה במאכלים המיוחדים שבישלה, לדוגמא שרימפסים, אותם הגישה בתוך צלוחיות עשויות מצדפות. נתי ציינה

נתי בת חרות, ממשפחת זמיר, היא אחות לזמה דובי וגיתי, אמא של דגנית, חלי ומאור וסבתא לחמישה נכדים. נתי שמחה מאוד לשבת איתנו וסיפרה לנו סיפורים על התקופה בה היא הייתה ילדה קטנה, על אמא שלה ועל אמא של אבנר, שהיו שתיהן בשלניות ואופות מומחיות. בילדותה של נתי, רייכנשטיין לא היה בית דפוס אלא מאפיה, שעבדה שישה ימים בשבוע. התנור במאפיה היה בנוי מלבני שמוט, ששמרו חום זמן רב, כך שגם ביום שיש, לאחר שהיו מכבים את התנור הגדול, הוא היה נשאר חם מספיק זמן, כדי שנשות השכונה תוכלנה לאפות את העוגות לכבוד שבת, (בבתים לא היו תנורי אפיה). נתי זוכרת חלק מהמתאספות ליד התנור: גלילה גולוביצקי (אמא של אודי גיא, הניה (אמא של נאוה שחורי), יטי (אמא של יוסי מאור), רחל רייכנשטיין מהמאפיה. עם הסינור האפור, שעוד היה מלא קמח. בימים ההם היו בחרות המון ילדים, כמעט כמו

עוגיות של סבתא רחל

בצק עלים (עם חמאה!) לרדד
למרוח (ביד) לבן של ביצה
לפזר סוכר גס מעורב עם סוכר וניל
לאפות ב 200 מעלות ולחתוך בעודו חם עם גלגלת

היה לנו קשה לעזוב את נתי לאחר כל שפע הסיפורים. אתם מוזמנים לנסות ולהנות מהמתכונים

עוגת שמרים של סבתא טאה

כמות ל 4 ריקים, ללוש במיקסר עם וו לישה

בצק

1 ק"ג קמח

1 כוס סוכר

קורט מלח

2 כפות שמרים יבשים או שקית שמרים לחים (50 גר')

400 גר' חמאה מומסת (לא לחסוך!)

1 כוס חלב פושר

3 ביצים

לשים ביד לבצק חלק ומכניסים למקרר לשעתיים לפחות
(אפשר להניח לכל הלילה וגם להקפיא חלק)

מלית

1/2 צנצנת קונפיטורת משמש או תפוזים

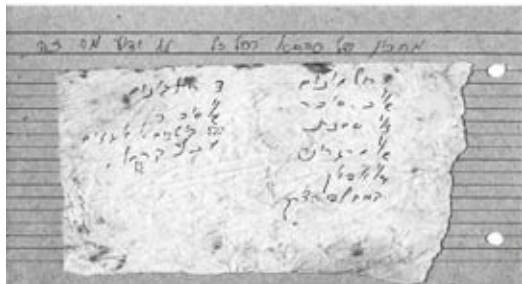
200 גר' חמאה מומסת

1 ביצה

1/2 כוס סוכר

זנגוויל (ג'ינג'ר) טרי או אבקה

לעבד במיקסר את כל חומרי המלית.

אופן ההכנה

לחלק את הבצק לארבע, להכין תבנית עם נייר אפיה

כל רבע מהבצק ללוש ולרדד בנפרד ולמרוח עליו את המלית

על מלית הריבה לפזר אגוזי פקאן טחונים

לגלגל ולהניח על נייר האפייה. על קו התפר למרוח ביצה.

לאפות בחום של 180 מעלות עד להשחמה

למהדרין:

קליעת צמה - לחתוך את הגליל לאורכו כמעט מהאמצע לשני הצדדים להשאיר חלק

קבוע של 3 ס"מ במרכז, ולקלוע צמה מכל צד.

זיגוג סוכר - לערבב במיקסר לבן של ביצה עם אבקת סוכר ומעט מיץ לימון עד שמקבלים

נוזל בצבע לבן חלבי. להזליף על העוגה, כשהיא יוצאת חמה וחומה מהתנור.

בגיליון הבא תקראו את סיפורי הבית והמתכונים של עמליה עופר.

כל המעוניין לשתף בחוויות הילדות על רקע המתכונים והריחות המיוחדים

מוזמן/נת לפנות לעפרה גורן, פנינה סיון (052-6005098), ונורית הרפז (052-8549648).

הנרות הללו שאנו מדליקים

רשמו ביומנכם את התאריכים!

ביום שבת, 12.12 בשעה 17:00

נחגוג במצעד לפידים, הדלקת נר ופעילויות לילדים ולנוער

ביום ראשון, 13.12, בשעה 20:30 יתקיים למבוגרים

ערב שירה וסיפורי גבורה לכבוד החנוכה

אנשים ומעשים

האחות נאווה

מאת ברוך הכט

ב-1976 חזרו נאווה ויעקב למושב חרות לנחלה של הוריה (משפחת דפנא). יעקב השתחרר מצבא הקבע והחל לעבוד במשק. נאווה החלה בשנת 1977 לעבוד כאחות במרפאת קופת חולים כללית במושב חרות, עד פרישתה לגמלאות.

בעת היותה בגמלאות, על יסוד ההערכה הרבה אליה, עבדה נאווה על פי הסדר מיוחד עוד עשר שנים כאחות מחליפה במרפאות תל-מונד, חרות, כפר הס, עין ורד.

לנאווה הייתה הזכות המיוחדת לטפל כאחות בדור המייסדים של מושב חרות.

בתקופת עבודתה כאחות עבדה נאווה גם במשק החקלאי ועזרה ליעקב במיון פרחים, גידול עופות ובאיסוף הביצים. כמו כן גידלה שני ילדים, את מירי גולן, המשמשת כיום כמנהלת חטיבת הביניים בקרית החינוך "דרור", ואת איל, העוסק בהדרכת ילדים בספורט ובכדור-סל.

מאז הפרישה לגמלאות, גם בתקופת עשר השנים שעבדה כאחות מחליפה ועד עצם היום הזה, עובדת נאווה כמתנדבת במרפאת שרותי בריאות כללית בחרות. העבודה בהתנדבות כוללת עבודה משרדית רבה.

לפני עידן המחשב נרשמו ותויקו כל הניירות של הבדיקות ואבחנות הרופאים המומחים בתיק אישי של המטופל, עבודה שיגרית, ומיגעת. בעידן המחשב השתנתה העבודה, המסמכים נסרקים לתוך תיק אישי ממוחשב

נאווה שחורי לבית דפנא נולדה ברחובות. בהיותה בת שנה עברו הוריה מרחובות למושב חרות והקימו את המשק בנחלה של משפחת בארי. הם גרו בצריף והפעילו, כמו שהיה נהוג באותם הימים, משק מעורב: רפת, לול, ירקות ופרדס של שישה דונמים.

נעוריה של נאווה עברו במושב חרות. היא גדלה בבית עם עוד שתי אחיות ולמדה בבית הספר המשותף בתל-מונד עשר שנים עד סיום כתה י'.

בבית הספר החקלאי "עיינות" שבדרום, סיימה נאווה את כתה י"א.

בהמשך עברה נאווה ללמוד בבית הספר לאחיות של בית החולים "בילינסון" בפתח תקווה.

הלימודים בבית הספר לאחיות נמשכו שלוש שנים, נאווה סיימה כאחות מוסמכת.

עם סיום הלימודים התגייסה נאווה לצה"ל ושרתה כאחות בבית החולים הצבאי בצריפין.

לאחר השחרור מהצבא ב-1954 התחתנה נאווה עם יעקב שחורי אותו פגשה והכירה בעת לימודיה בבית הספר לאחיות.

נאווה ויעקב עברו למפרץ חיפה וגרו בקרית ביאליק ובקרית מוצקין. יעקב שרת בצבא הקבע כקצין. נאווה עבדה כאחות במרפאה המקומית של קופת חולים כללית. לאחר מכן עברה לעבוד כאחות מוסמכת בבית החולים "אלישע", הנמצא במרכז הכרמל בחיפה. שם עבדה עד שנת 1976.

של המטופל. הבדיקות השונות מוקלדות ישירות לתיק המטופל שנימצא במחשב. בנוסף מכינה נאווה באופן ידני את טופסי בדיקות ה-א.ק.ג בצורה שתקל על הרופא להשוות את הבדיקות מזמנים שונים.

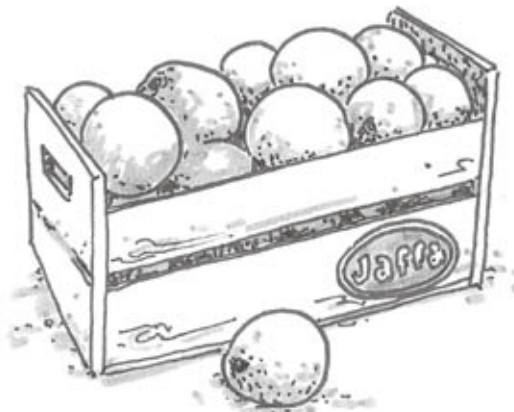
נאווה גייסה והכניסה לעבודה בהתנדבות גם את גילה דביר, שעובדת יחד איתה כבר שנים רבות.

ללא עבודת ההתנדבות של נאווה שחורי ושל גילה דביר, קשה היה להשתלט על החומר הרב, הזורם למרפאה לגבי המטופלים, ויתכן שהיו נגרמים עיכובים בטיפול.

התנדבות זו של נאווה וגילה תורמת לייעול עבודת הצוות הרפואי במרפאה, המקבל את החומר הרב ממיון ומסודר בתיק הממוחשב של המטופל.

עבודתן גם מקלה במידה רבה על ד"ר אליעזר אלקלעי ועל האחות אורנה להקדיש למטופלים את מלוא זמנם ותשומת ליבם.

יישר כוח נאווה, על פועלך המבורך.

חרות שלי

לביתי הקטן בחרות – שיר חג היובל

מילים: יובב כץ
לחן: מוני אמריליו, 1981

יש לי שיר עם קולות הבאים מן הכפר
עם מראות בצבעים ירוקים
עם גגות אדומים ודשאים בכיכר
וילדים, ילדים צוחקים

שיר על טרקטור דוהר, אדמה דשנה
שיר ניחוח זבלים, זבלים וחציר
ומטע מתגנדר בפריחה לבנה
ושדה בין חריש לקציר

פזמון: יש לי שיר על אדמת הנוטע
יש לי שיר על רינת הקציר
יש לי שיר אהבה לביתי במושב
לביתי בחרות יש לי שיר

יש לי שיר על מרחב פרדסים משכר
בפריו, בצלליו וצליליו
איך אפשר ילדוּתִי הקסומה לתאר
בלי פרדס ואלפי סודותיו?

יש לי שיר על אדם, אדמה וחזון
שהפך מציאות ירוקה
בביתי הקטן בהדר השרון
מתנגנת תפילה עתיקה

פזמון: ...

שיר אשיר למושב / טובה פליישר

שיר אשיר לרעי	שיר אשיר למושב
שזה המושב	של ימי ילדותי
חיך לעברם	על שביליו, חולותיו
בעברם,	על בתיו,
שמשכם בקסמיו,	שצמחו
ובאו אליו	לבנים וצנועים
לחיות בו, לחלום	מחייכים
ולהרחיב את גבוליו.	אל שמיו.

שיר אשיר למושב	שיר אשיר למושב
על שמונים שנותיו,	של היום, של עכשיו,
על יופיו, ניגוניו ובשמיו	שמחדש את פניו,
שיר אשיר לילדיו	את בתיו,
הפוסעים בשביליו:	את דרכיו,
יפה חיוכם,	ובתוך חזונו החדש
יפה שירתם,	מתעקש
בתיפוף קל מפזז צעדו,	לשמר ניחוחות מיני אז
וכל עין שמחה	עם צליליו וצבעיו.
וכל לב מתרונן בברכה	שיר אשיר לרעי במושב
לקראתם.	שגדלו בשדותיו,
	רחצו בטלליו,
	שנשמו את בשמי פרדסיו,
	שחלמו עם שמיו
	ויצרו-
	כל שישנו עכשיו
	בשמונים שנותיו.

חרות זה מקום מיוחד

קוראים לי ליה, אני בת 7 ואני גרה בחרות.
זה לא הכול - חרות זה מקום טוב וכול האנשים בחרות טובים
וזה גם לא הכול - סבא שלי גר פה והוא שתל הרבה עצים בחרות
ובטח אתם שואלים את עצמכם... איפה הוא גר?
הוא גר ליד הבית שלנו.

לקראת חגיגות היובל נכתב המנון למושב.
בחלוף 30 שנה ועם השינויים הרבים בנוף המושב,
מתבקשת הוספת בית חדש ומעודכן לשיר.
אנחנו מזמינים את כל התושבים,
כולל את הנוער המוסיקלי שלנו,
להציע בית נוסף על אותו משקל,
או אפילו קטע "ראפ" שישתלב בשיר וייתן לו נופך צעיר.

אז למה אתם מחכים?

כתיבה יוצרת על חרות: שיר, סיפור, קריקטורה, ציור

מדור "חרות שלי" מזמין את כל תושבי המושב לבטא את רחשי ליבם על הנושא: "חרות שלי".
ספרו חוויות, העלו הגיגים, בטאו עצמכם במילים, בצורות, בצבעים. כל צורת ביטוי תתקבל בברכה.

חגיגות השמונים

מונים שמונים: ועדת פרסום והסברה לאירועי שנת ה-80

גם התושבים משתתפים!
במסגרת קשת הפעילויות הרחבה לציון אירועי שנת ה-80 לחרות, קבעה לעצמה ועדת הפרסום מספר מטרות עיקריות: • ייצור שפה אחידה (קונספט) שילווה את כל פעילויות שנת ה-80 (כגון לוגו מיוחד לשנת ה-80) • תמיכה נקודתית בכל הוועדות הפעילות לפי צורכיהן, וליווי פעילותן בהיבט הפרסומי • יצירת מודעות של התושבים לכל האירועים שעל הפרק, מועדם ופירוט תכניהם • וכל זאת תוך שיתוף מירבי של תושבי חרות בתהליך היצירה! הפעילות הראשונה שיצאה לדרך: עיצוב לוגו מיוחד לשנת ה-80 על ידי תושבי חרות.

לפני מספר שבועות פורסם קול-קורא לכל תושבי חרות באשר הם: מבוגרים, בני נוער וילדים, לעצב לוגו מיוחד לשנת ה-80. לשמחתנו נרשמה השתתפות ערה ביצירת לוגו והוצעו רעיונות יפים ויצירתיים! הועדה התכנסה ובחרה את הלוגו שילווה את כל הפעילויות של השנה (עמוד 11). הוועדה מודה לכל המשתתפים ומקווה לראות היענות דומה בפעילויות הבאות.

לפרטים: סיגל עוז: 052-3411927
shiroz@netvision.net.il

מונים שמונים

זה מכובד ומיוחד להגיע לגיל גבורות, בעיקר כשיש בכל-כך הרבה להתגאות! ולכן נייחד שנה שלמה של חגיגות כדי להכיר, להתרגש ולהעלות נשכחות. אז כולנו נשנס מותניים- כן, כן – כל אחד נרתם, כדי לחגוג ולחוות יחד ולהשאיר כאן חותם!

מאז פגישת החשיבה הראשונה ההתרגשות גואה, הרעיונות רוקמים עור וגידים והדיבורים הופכים לאיטם למעשים. התוצרים מתחילים להראות ומעגלי העשייה מתרחבים.

חגיגות ומסורות רבות נשתרשו להם במושב והשנה כולן תלבשנה צביון חגיגי יותר ומיוחד. ההזדמנות להיות שותף לשנה שכזו מאפשרת לכל אחד מאיתנו להתחבר ולהתרגש במקום שונה: האחד - מהעשייה המשותפת שבשיקום פינה במושב, כתף אל כתף יחד עם שכן חדש או מכר ותיק; השני - במציאת שותפים לכישורי המשחק או השירה; האחר בתגליות על אתרים מעניינים שלא הכיר תחת האף; והאחרון - בהעלאת זכרונות נוסטלגיים.

קבוצות העבודה, שכבר החלו לפעול, הפיקו כולן רעיונות יצירתיים רבים. השאיפה היתה לחבר מעגלים רחבים ככל שניתן (בכל גיל) לעשייה. לכן, הנכם מוזמנים לעיין בעשייה, שראשיתה באה לידי ביטוי בדיווחים השונים בעיתון הנוכחי ולהצטרף לכל אחד מהם. נאחל שנה פוריה ומשמעותית, שמתוצריה ומזיכרונותיה נוכל להתענג עוד שנים רבות.

שרון אוריאל

בכל הקשור לארגון שנת ה-80 ניתן לפנות בדוא"ל
sharon@tidhar.co.il או בטל' 7964807

מונים שמונים: האירוע המסכם

מסכם מה?
80 שנה של עשיה, גדילה, צמיחה, שינויים, קשיים, התחדשויות, התרגשויות, געגועים...
על מה חשבו חברי הוועדה?
על כמה התהליך לא פחות חשוב מהתוצר עצמו, על ההזדמנות לחזק את הקשר בין התושבים, על ההזדמנות לקרב בין התושבים למושב, לחבר בין ישן וחדש, בין עבר והווה, בין הדור הוותיק לדור הצעיר. מרגש היה לראות בפגישה הראשונה והיחידה, שנערכה עד כה, את ההיענות הגבוהה של התושבים מכל שכבות הגיל לקחת חלק פעיל בהכנות לקראת האירוע, את הרצון העז לתרום כל אחד מיכולותיו, כישוריו ודעותיו ולחוש את האווירה הנעימה, שלווה את המפגש. אנו עדיין בשלב גיבוש הרעיונות ואיסוף החומרים ומזמינים את כולם, מגדול ועד קטן, להיות שותפים לעשייה שבדרך ובאירוע עצמו ומצפים להמשך תהליך פורה, יצירתי, מעשיר וחוויתי.
לפרטים:

לימור עוזר, 050-7888280 ozerlimor@gmail.com

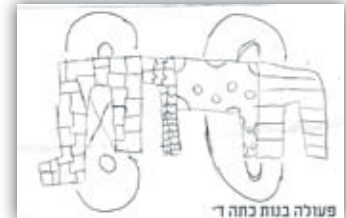

חרות בת 80 ויש לנו לוגו!

הצעות נפלאות ומגוונות נשלחו ללוגו השמונים למושב ואת כולם תוכלו לראות בעמוד זה. ניכרה הענות נרחבת החל מילדים שנתנו ביטוי ליצירתיות ולכישרון, שכבת ילדי כיתה ד' מתנועת הנוער וכלה בבוגרי המושב שהשקיעו והציעו אלטרנטיבות שהקשו עלינו את הבחירה.

הבחירה לא הייתה פשוטה! לבסוף הוחלט על בחירת לוגו השונה במהותו מסמל המושב הקיים, מאחר והכוונה אינה לבטל את הסמל הנוכחי, אלא להוסיפו לצידו.

ברוב קולות נבחר הלוגו פרי יצירתה של ענת קורן (משמאל) אשר נתן תחושה של אוירה ביתית, אהבה לחקלאות (לא ויתרנו על העץ) ולחיים במושב, וצויר בסיגנון ילדי. הלוגו שונה ושופץ על ידה לאחר סיעור מוחות נרחב כך שיתאים באיכות ובמהות להערות השונות שהועלו.

לפני כשנה החליט הוועד המקומי כי יש צורך לשדרג את הספרייה מבחינה מקצועית ופזית. כך נכנס לעבודה צוות גדול של מתנדבות, שהחל במיון הספרים ודילולם. כל ספר נבדק והוחלט מי יישאר על המדף. במקביל מונו ספרים רבים, אשר נתרמו ונקנו במשך השנים לספרייה, אך עדיין לא נקלטו. כאשר הסתיים שלב זה, נכנס לפעולה צוות נמרץ בראשותו של יניב יונה, אשר עסק בשיפוץ ובשדרוג של הספרייה: הם סיידו וצבעו, יישרו מרצפות, ניקו כתמים, החליפו חלון ודלת כניסה, ואפילו קיבלו תקציב נוסף להחלפת מדפי הפח למדפי עץ. יניב אף הצליח להשיג לספריה מזגן, תאורה חדשה ומחשב.

השלבים הבאים: • ארגון מחדש של אוסף הספרים על המדפים • בניית שביל כניסה ופרגולה • הקמת גינה מטופחת • קיום פתיחה חגיגית של הספרייה כחלק מחגיגות

השמונים של המושב • מחשוב הספרייה תוך הפעילות השוטפת.

לאחר פתיחתה, תהיה הספרייה פתוחה לקהל פעמיים בשבוע אחה"צ, ויתקיימו בה פעילויות לילדים ולנוער.

זה הרגע לפנות אליכם בבקשה למתנדבים לוועדת הספרייה: כל אוהבי הספר המוכנים לסייע בכל תחום, כמו גם מתנדבים בעלי יכולת לקיים שעת סיפור או כל פעילות אחרת לילדים ולנוער, אשר מתאימה בצבינה לספריה – מוזמנים.

רעיונות יתקבלו בברכה (כמו גם רעיון לטקס

פתיחה חגיגי).

ולסיום – תודה לכל המסייעים בשלבים השונים:

גלית ויורם יפה, דליה אלפרוביץ, חיה מזר, טובה פליישר, יניב יונה, משה גלעדי, עופר תמיר, עידית מגן, רבקה אלוני, רון עוזר, רחל גינת, רננה כליפא, רעיה מאור, שרה פינסקי, שרה הל'ה חסיד, תמר פלדמן.

גלילה שריר, יו"ר וועדת ספריה
7961215 • galila77@walla.com

תודה והערכה לאטי רגב על הפעלת הספריה לאורך שנים רבות

מונים שמונים: כנס מחזורים

מעניין במה ציפי עובדת? אתה חושב שאיזיק התחתן?

מה, הוא באמת חזר בתשובה?!

אתה זוכר את הסיפור מל"ג בעומר שלפני הגיוס? ומה הלך בברכה?

הסקרנות, הנוסטלגיה והגעגועים הביאו אותנו להרהר בכנס מחזורים.

בוועדה, שהחלה את דרכה בהרכב מצומצם, הועלו רעיונות שונים, והוחלט להיפגש שוב בפורום מלא יותר, מורכב משכבות גיל מגוונות ככל האפשר על מנת להעשיר את הרעיונות.

לא משנה לאיזה מחזור הנכם שייכים

כל רעיון, עזרה והצטרפות לוועדה-יתקבלו בברכה אצל תמר פלדמן 052-8522767.

המרכזית ואת כל האירועים שבדרך. שרה'לה חסיד, נילי כספי, וטלי ישועה-סלטון מזמינות אתכם להצטרף

לבירורים: טלי ישועה-סלטון
talys@wblaw.co.il • 054-6629962

אותו קלטו בקלות ובהתלהבות גם מי שלא השתתפו בחגיגות בשנת 1981, ושרנו עוד שירים רבים מסשה ארגוב ועד מתי כספי, מחוה אלברשטיין ועד אחינועם ניני.

המטרה, לבד מהכיף של כולנו לשיר יחד, היא לפתח חבורת זמר, שתוכל ללוות את החגיגה

חבורת הזמר של חרות יצאה לדרך!

כהכנה לקראת כל אירועי שנת השמונים, פתחנו בימים אלה את חבורת הזמר של חרות, בליווי המוסיקלי של אורי מוסטקי ורם סופר.

המפגשים מתקיימים בכל יום א' בשעה 20:30, ומוזמנים אליהם כל תושבי המושב חובבי הזמר, ללא תשלום.

בשני המפגשים הראשונים השתתפו למעלה מחמישים שרות ושרים, צעירים בגילם וצעירים ברוחם. נשמח לצרף לשורותינו עוד רבים מכל שכבות הגיל.

למעניינים בפרטורטור - פתחנו בשיר היוכל,

מונים שמונים: צוות שימור המושב ומורשתו יצא לדרך

מהי מורשת? המילה מורשת מקורה בשורש י.ר.ש. נשאלת השאלה מה אנו יורשים? כסף, חפצים, נחלות ובתים, וגם סיפורים.

מי יכול לספר סיפורים? אנשים, אבל גם בתים, עצים, אתרים, תמונות וחפצים שכמובן, כולם בסופו של דבר קשורים לאנשים.

האם יש מורשת ייחודית לחרות? האם יש משהו ייחודי לחרות, שמבדיל בינה לבין מושבים אחרים?

על שאלות אלו ננסה לתהות ואולי לענות במהלך השנה הקרובה. במפגש הראשון של צוות מורשת הושם דגש על החשיבות של הנחלת

מורשת המושב למבוגרים, צעירים וטף, כדי לטפח את הזהות המקומית ולהעצים את תחושת השייכות. במהלך הפגישה הועלו מספר רעיונות לפעילות בתחום: 1. שילוב המורשת באירועים וחגים במהלך השנה 2. שילוט אתרים היסטוריים במושב 3. תיעוד ומורשת לעתיד 4. סיורי נושא ברחבי המושב 5. ערב מספרי סיפורים 6. סיורים למרכז התיעוד

לקראת חג החנוכה, הבא עלינו לטובה, אנו אוספים סיפורי גבורה מקומיים ותמונות מחגיגות חנוכה במושב מהקמתו ועד היום. נשמח לשיתוף פעולה!

מי שמעוניין לקחת חלק בפעילות צוות מורשת מוזמן להתקשר:
ליונית לוין-צרפתי 054-2200898
או לרינת סיון 050-5997179

צוות מורשת

מבקש את עזרת הציבור בנבירה באלבומים ישנים ואיתור תמונות ממסיבות חנוכה במושב מהקמתו ועד היום. אם באלבומכם תמונות שכאלה נשמח אם תתקשרו:

יונית 054-2200898

רינת 050-5997179

*תמונות נאספות עד יום ראשון 22.11.09
אפשר לסרוק תמונות ולהעביר בדואר אלקטרוני

חרות בת 80 לגבורות!

סיפורי גבורה בחנוכה

אומרת המשנה במסכת אבות (פרק ה' משנה כ"א): "בן חמש למקרא... בן שמונים לגבורות, בן תשעים לשוח וכו'".

הגבורה היא ערך מרכזי בחג החנוכה. היא מימד ה"אור" במאבקו של העם על זכותו לחיות על פי אמונתו, ועל זכותו לחרות ולעצמאות רוחנית ומו"דינית. ערך הגבורה עובר כחוט השני לאורך ההיסטוריה של החג. החל מגבורת המקבים, שנלחמו ביוונים מעטים מול רבים, וכלה במאגר הסיפורים של חנוכה, שעיקרו סיפורי גבורה שסופרו על ידי העם בגולה בלילות ארוכים של חג החנוכה.

לגיבור ולגבורה משמעות שונות ומשתנות. למשל: במיתוסים ובאפוסים של העמים מתואר הגיבור כאיש מלחמה, כובש ארצות ומנצח, או כלוחם חרות משחרר את עמו מיד אויביו;

ואילו על פי תפיסת היהדות "גבורה" אינה רק גבורת מלחמה בשדה הקרב, כי אם גם גבורה אזרחית בחיי יום יום; לא רק גבורה כוחנית, כי אם גם גבורת הרוח, ככתוב: "איזהו גיבור? הכובש את יצרו" (פרקי אבות פרק ד' משנה א). יש גבורות שמתאפיינות בנטילת יזמה ובעשייה אקטיבית, כמו מאבקים חברתיים ומדיניים וכמו הליכה בראש המחנה לקראת השגת מטרה קולקטיבית. גבורה היא בראש ובראשונה "ערך", כלומר, היא נשפעת בקני מידה ערכיים (חברתיים-מוסריים). הגבורה מוצאה מ"התגברות" לא רק על

האחר, כי אם קודם כל על ה"עצמי", ועל כוחות פנימיים, שמושכים לכיוון של כניעה לדחפים וליצרים וכניעה לחולשות ופחדים. לפיכך, חג החנוכה הוא הזמן הנכון לעסוק בערך הגבורה ולספר סיפורי גבורה.

לקראת חנוכה

דרושים גיבורים מקומיים

עם סיפורי גבורה פיקנטיים מהווי המושב

אם באמתחתך סיפור גבורה שכזה נשמח אם תתקשר:

יונית 054-2200898

רינת 050-5997179

*סיפורים נאספים עד תאריך יום ראשון 22.11.09

מונים שמונים: צוותי חותם סביבתי בתהליך התארגנות

מקומות ראשוניים והיסטוריים ועוד.
על מנת שהפרויקטים הללו ירקמו תוכן משמעותי ויצאו
אל הפועל אנו זקוקים לעזרת רבים ברעיונות, בידיים
עובדות, ביצירתיות ובאנשי מקצוע שונים.
כמו-כן אנו מחפשים זיכרונות של תושבים - לכל מי שיש
תמונה של מקומות שונים במושב מהעבר או סיפור על
מקום שראוי לציון

אנא פנו לשרון לשץ 0546225409
או בדוא"ל sharonl.leshetz@dspg.com

כמה פעמים הלכתם בדרכי המושב וחלפתם על פני מקום
עם ערך היסטורי מבלי לדעת? כמה פעמים חלפתם על
פני בית העם ונזכרתם איך הוא היה פעם ומה קרה לו
היום? צוות החותם הסביבתי שואף לשפר את חזות המושב
תוך שילוב והטבעת המורשת ברחובותיו.
למפגש הפתיחה של הצוות הגיעו מגוון התושבים ותי-
קים וחדשים והעלו רעיונות יצירתיים רבים, אשר מתוכם
בוצעה חלוקה לחמש קבוצות עיקריות: • סימון ושיפור
שבילים בתוך ומחוץ למושב • שיפור מראה בית העם ומאגרי
המים • טיפול ברפת הישנה והחורשה שלידה • התייחסות
לכיכר המרכזית ושיפור מראה הכניסה למושב • סימון

מושב עובדים

מדור עסקי

שיטת "מחשבת הגוף" מסייעת לרכוש הרגלי יציבה ותנועה נכונים
המתאימים לכל אחד, מסייעת למנוע כאבים, ואף עוזרת להתמודד עם
בעיות גב, ברכיים, כתפיים, עמוד שדרה ועוד. יחד עם זאת, השפעתה
אינה מסתיימת בכך, והיא משפיעה גם ברבדים עמוקים יותר. ניתן
ללמוד את השיטה במסגרת של קבוצה או מפגש / טיפולי פרטני.

כך, למשל, למי שיושב שעות רבות מול המחשב ומגיע למצב של
צוואר תפוס וכואב, מומלץ לעשות מדי כחצי שעה הפסקה, לשנות
את מיקוד העיניים, לקום מהכיסא וללכת, להניע בעדינות את הראש
והצוואר ולשחרר את המתח שהצטבר באזור זה.

לפני סיום נביא "טיפ" נוסף - זיכרו כי באמצעות הכאב הגוף מאותת
לכם ש"משהו לא בסדר". אם נתעלם מהכאב הוא בדרך כלל לא יחלוף,
אלא יתגבר. בשיטת מחשבת הגוף נלמד לשים לב לכאב, להתנועע
עד גבול הכאב מבלי לעבור את טווח היכולת, מתוך הקשבה ובאופן
מגוון.

כך לא נפסיד תנועה במקומות אחרים, ויחד עם זה נאפשר לתנועה
ל"פזר" את הכאב, להפחיתו, ובמקרים רבים גם להעלימו לגמרי.

הביאו לדפוס: גלית בן ארי וליאת שווקי

אחרי החגים (בשיטת מחשבת הגוף)

מי מאיתנו לא מתכנן, בכל שנה מחדש, לעשות שינוי כלשהו "מיד
לאחר החגים"? להפסיק לעשן, להתחיל להתעמל, להוריד 5 ק"ג?
כיוון שהגענו (בשלום יחסית) לתקופת "אחרי החגים", בחרנו להכיר
לכם את שיטת "מחשבת הגוף" – שיטה שתסייע לכם לשנות את
הרגלי התנועה (או חוסר התנועה) האוטומטיים אליהם התרגלתם,
שאינם תמיד נכונים, ולהתחיל להתנועע מתוך הבנת הצרכים של הגוף
ובאופן המיטבי עבורו.

"מחשבת הגוף" הינה שיטת תנועה וטיפול, המבוססת על ידע והיכרות
מעמיקה עם הגוף. השיטה מציעה התעמלות ייחודית שהיא נכונה
ובריאה לגוף.

השיטה פותחה כבר לפני 40 שנה על ידי יוספה מיכאלי ומטרתה
ללמד אותנו להקשיב לגופנו, להבין כיצד לנוע נכון ולשפר את יכולת
התנועה שלנו מבלי לגרום לנזקים. בשיטה זו המתאמן לומד, מבין
ומיישם בעצמו, תוך כדי הכוונה של המדריך, למה עליו לשים לב.

הכתבה מבוססת על שיחה עם אילה כספרי, תושבת חרות, מורה מנוסה ומטפלת בשיטת מחשבת הגוף
icaspary@013.net • 054-4204695

במסגרת מדור זה נביא בכל גיליון רעיונות ו"טיפים" מפי תושבי
חרות המבקשים לפרסם את עיסוקם במסגרת העיתון.
המעוניינים להשתתף מוזמנים לפנות לגלית בן ארי או ליאת שווקי

הנצחור הצעיר

"חיכיתי ליום הראשון שלי בכיתה א', כדי שאוכל לראות את המורה שלי. היה מאוד כיף כשגיליתי שהיא כ"כ נחמדה. היה כיף למצוא במגירה מתנות; סוכרייה על מקל ועיפרון.

זה מאוד כיף שנותנים לנו שיעורי בית."

ליאור אלטרס / תלמידת כיתה א'

מיכאלה גרין

ציור משותף של ילדי כיתה א', בית שדות, חטיבה צעירה הדר השרון

ליאור אלטרס ודנה אינהורן

הצטרפות לתנועה / עידו גרין

בהתחלה התלבטתי אם ללכת או לא. החלטתי ללכת, כי האח הגדול שלי (שנה שלישית בתנועה) די נהנה. בינתיים אני נהנה מהפעילויות והמשחקים. נהניתי בחג המעלות לצאת לטיול וגם מהטקס שהיה בסוף. והכי כיף בעיני זה לעשות מורל.

אליה מאות ילדים, בני נוער ומבוגרים מהמושב שלנו ומהמושבים הסמוכים. נעמה רונן, מדריכת שכבה ז' בחרות, שנכחה באירוע הפתיחה: "מאוד ריגש אותי להיות חלק מהתערוכה הזאת, כיף לראות את כל הפעילויות שעשינו בשנים האחרונות מתועדות ומקבלות כזו במה, זה גורם לדברים לקבל משמעות אחרת". מושב חרות מאחל לירדן הצלחה בהמשך דרכה ומאמין ויודע, שהיא תתרום לחברה, כפי שהיא תרמה למושב. עלי והצלחי!

"תנועה בתמונה" - תערוכת צילומים מהווי הנוער במושב חרות, כפי שנקלטה בעדשת המצלמה של ירדן. בתערוכה הוצגו מאתיים תמונות, שנבחרו מתוך מאגר של כאלף תמונות. הרעיון לקיום התערוכה נולד בשיתוף של ירדן ומדריך הנוער במושב חרות, גיא וולקוביץ', שרצו לציין את חמש שנות פעילותה של ירדן בצוות ההדרכה של מושב חרות באירוע משמעותי ומיוחד. התערוכה, שנמשכה ארבעה ימים, משכה

תנועה בתמונה נעמה רונן

במשך 4 שנים ירדן ברק, בת עשרים ממושב חרות, תיעדה את פעילות הנוער במושבים חרות ומשמרת, במסגרת פעילותה בכל אירועי הנוער והתנועה במושבים. ירדן היתה פעילה כצלמת הרשמית של הנוער במושבים חרות ומשמרת, כיוון שרצתה לתרום מיכולותיה הייחודיות לתנועה. ביום ה' 22.10 נפתחה בחרות התערוכה

מקומיקס חרות

קקי ברחובות המושב

אלה ומעין קפלן-גריסו

כולכם בוודאי עברתם את החוויה המרגשת של דריכה על "מוקש" – מבט חטוף בסוליה, בסיוע חוש הריח חורצים את הדין – זה לא בוז...
אכן זה קורה לא מעט ברחובות המושב. ברחובות שכונת ההרחבה זה הגיע לתופעה נפוצה כמעט כמו מצב הילודה, ובאזור מגרש הכדורסל והמשחקים ילדים והורים מוצאים עצמם שוב ושוב נאלצים לנקות את חריצי הסוליות.
כולנו רוצים לחיות במקום נקי, נעים, עם איכות חיים גבוהה.
כולנו רוצים להריח ריחם של הדרים ולא ריחם של גללים.

לכן אנו פונים לבעלי הכלבים:

אנא דאגו לאסוף את צרכי הולכי הארבע היקרים שלכם
אין שונה המושב מהעיר בנוגע לכלל זה.

אז שומרים על חרות נקייה!

מזל טוב! זוהי פינתנו הראשונה, המבשרת, של מקומיקס מושב חרות.
כאן תוכלו להביע דעה, לתת ביקורת (ותמיד עדיף בצורה בונה), משאלות לב וכו'
והכול בדרך של קומיקס, המעלה חיוך ובו בעת מעביר מסרים.
אתם מוזמנים (לא צריך להיות ציירים), לקחת עיפרון ולהתחיל לשרטט בכל נושא הקשור
אלינו למקום, מושב חרות כמוכך.
ניתן גם להציע נושאים לטיפולם של מומחים.
נא לשלוח לדוא"ל: maayakg@gmail.com
מצפים לשיתוף פעולה מילדים ובוגרים.